

«ΔΙΑΚΡΙΣΙΣ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΒΙΟΣ»

«ΔΙΑΚΡΙΣΙΣ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΒΙΟΣ»

(Α' Μέρος)

Του Σεβ. Μητροπολίτη Ζιμπάμπουε Σεραφεΐμ Κυκκώτη

Με το πιο πάνω θέμα πραγματοποιήθηκε και φέτος με επιτυχία το ετήσιο Συνέδριο Ορθόδοξης Πνευματικότητας (4 – 9 Σεπτεμβρίου), που οργανώνει τα τελευταία 26 έτη η γνωστή Αδελφότητα της Ιεράς Μονής Bose στην Ιταλία κοντά στο Μιλάνο, που έδρασε ποιμαντικά σε δύσκολες εποχές για την Ιστορία του Χριστιανισμού και της Ανθρωπότητας ο άγιος Αμβρόσιος Μεδιολάνων (Ρωμαϊκοί διωγμοί σε βάρος των Χριστιανών). Στην ίδια πόλη ως γνωστό υπογράφηκε για πρώτη φορά στην Ιστορία της Ανθρωπότητας κατά το 313 μ.Χ. από το Μέγα Κωνσταντίνο και τον Λικίνιο το Διάταγμα της Ανεξιθρησκείας των Μεδιολάνων, ένα κείμενο που σήμερα είναι τόσο επίκαιρο όσο και ο Χάρτης του Ο.Η.Ε. για τις θρησκευτικές ελευθερίες και την ανεκτικότητα μεταξύ των ανθρώπων για την ειρηνική συνύπαρξη των Λαών και την ενίσχυση της παγκόσμιας ασφάλειας.

Στο φετινό συνέδριο συμμετείχαν 180 σύνεδροι από θεολογικές Σχολές Πανεπιστημίων από αρκετές χώρες με κορυφαίους επιστήμονες, αλλά και από αρκετούς ενδιαφερόμενους που ήθελαν για λίγες ημέρες να επιμορφωθούν με το μεγαλείο της Ορθόδοξης Παράδοσης για την αρετή της Διάκρισης, ως της αρετής των αρετών για το πνευματικό βίο. Να υπενθυμίσουμε ότι το θεσμό αυτό τον τίμησαν αρκετοί Προκαθήμενοι των Τοπικών Ορθοδόξων Εκκλησιών, όπως το προηγούμενο έτος με τη συμμετοχή του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ.Βαρθολομαίου και του Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας κ.κ. Θεοδώρου Β'.

Στη συνέχεια παραθέτουμε το βαρυσήμαντο Πατριαρχικό Μήνυμα της Α.Θ.Μ. του Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεοδώρου Β', ο οποίος ως φορέας και σύγχρονη φωνή της κλασσικής Αλεξανδρινής θεολογίας βάζει τα πράγματα στη θέση τους, ομιλώντας για τη τραγωδία της διαίρεσης των Χριστιανών, αποφεύγοντας ως εκτροπή να ομιλούμε για δήθεν «διαιρημένη εκκλησία», με την έννοια ότι πάντοτε η Εκκλησία μας είναι Μία, Αγία, Αποστολική και Καθολική, διά να διασώζεται με σαφήνεια ο ρεαλισμός της εν Χριστώ Σωτηρίας μας σε όλες τις εποχές και για όλους τους ανθρώπους, ως δώρο Θεού.

Το δεύτερο αξιόλογο σημείο του Πατριαρχικού Μηνύματος του Αλεξανδρινού Προκαθημένου είναι η αναφορά του στο κείμενο της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου της Κρήτης το οποίο καταξιώνεται ιστορικά ως το σπουδαιότερο κείμενο της Ορθόδοξου Εκκλησίας μετά τις Οικουμενικές Συνόδους, όπου τα κείμενα της είναι αποτέλεσμα συμμετοχής και προετοιμασίας όλων των Τοπικών Ορθοδόξων Εκκλησιών κατά τα τελευταία πενήντα έτη.

*Τον Αλεξανδρινό Προκαθήμενο εκπροσώπησε ο Σεβ. Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε Σεραφεΐμ, ο οποίος ανέγνωσε και το Πατριαρχικό Μήνυμα Αυτού. Σε επόμενα άρθρα θα αναφερθούμε και στις ομιλίες του Συνεδρίου.

Πατριαρχικό Μήνυμα της Α.Θ.Μ. του Πάπα και Πατριάρχη Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεοδώρου Β', εις το 26ον Διεθνές Διαχριστιανικό Συνέδριο για την Ορθόδοξη Πνευματικότητα που οργανώνει η Ιερά Μονή Bose, με θέμα «Διάκρισις και Χριστιανικός βίος», (5 – 8 Σεπτεμβρίου 2018, Ιερά Μονή Bose, Ιταλία).

Πανοσιολογιώτατε Πρόεδρε της Επιστημονικής Επιτροπής του Συνεδρίου, αγαπητέ εν Χριστώ αδελφέ π. Dr. Enzo Bianchi,

Άγιε Καθηγούμενε της Ιεράς Μονής του Bose,

Αγαπητοί Σύεδροι,

Προσεύχομαι μεθ' υμών, ευχόμενος κάθε επιτυχία, εις το 26ο Διεθνές Διαχριστιανικό Συνέδριό σας για την Ορθόδοξη Πνευματικότητα που οργανώνει η Ιερά Μονή Bose, με το πολύ επίκαιρο θέμα διά την ταραγμένη εποχή μας «Διάκρισις και Χριστιανικός Βίος».

Χαιρόμαστε ιδιαίτερα διότι το διοργανούμενο Συνέδριο, στοχεύει με αξιόλογους ομιλητές, να διερευνήσει τους τρόπους και τις μορφές της αρετής της διάκρισης, τόσο στη προσωπική σχέση με το πνευματικό πατέρα, όσο και στην εκκλησιαστική διάσταση, η οποία αναφέρεται στη κοινωνική, πολιτιστική, πολιτική και ιστορική πραγματικότητα που, εν τελευταία αναλύσει, συνδέεται με τη σωτηρία του κόσμου, μέσα από τη μοναδικότητα της Αποκαλύψεως του Θεού στο κόσμο, όπως μέσα από τους Προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης και στη συνέχεια στο πρόσωπο του Κυρίου Ιησού Χριστού κατά τη τριετή Ευαγγελική Διακονία, τη Διδασκαλία και τα θαύματα Του, με αποκορύφωμα τη Σταυρική Θυσία, την Ανάσταση, την Ανάληψη εις τους Ουρανοίς και τη Δημιουργία της Εκκλησίας με την επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος κατά τη Μεγάλη εορτή της Πεντηκοστής. Έτσι, η Εκκλησία έχει καταστεί «ο παρατεινόμενος Ιησούς εις τον αιώνα» διά την εν Χριστώ σωτηρία μας.

Χαιρόμαστε, διότι εις το Συνέδριο συμμετέχουν αξιόλογοι Ορθόδοξοι κληρικοί και λαϊκοί, ως επίσης Ρωμαιοκαθολικοί και Αγγλικανοί, εκπρόσωποι Θεολογικών Σχολών και Σεμιναρίων και διακεκριμένοι Καθηγητές απ' όλες τις ηπείρους του πλανήτη μας.

Ως διάδοχοι των αγίων Αποστόλων και φορείς της μεγίστης Αποστολικής παρακαταθήκης, που δίνουμε τη Μαρτυρία της Μίας, Αγίας, Αποστολικής και Καθολικής Εκκλησίας, οφείλουμε να διακρίνουμε πάντοτε την πραγματικότητα της Αγιότητας της Εκκλησίας, ως οντολογικής πραγματικότητας, της εν Χριστώ σωτηρίας μας, να μη συγχύζουμε δε την αμαρτωλή διαίρεση των Χριστιανών με την ενότητά Της στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού ως Κεφαλή Αυτής. Οι δε κατά Χριστόν ζώντες εν τη στρατευομένη Εκκλησία ως Μέλη Αυτής, μαζί με τα Μέλη της Θριαμβευούσης Εκκλησίας, αποτελούν πρότυπα για το χριστιανικό μας βίο.

Διακρίνοντας σήμερα την αποστολή της Εκκλησίας στον κόσμο, επιτρέπατέ μου να σας υπενθυμίσω, σημαντικό μέρος του κειμένου της Εγκυκλίου της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου της Κρήτης, όπου τονίζεται ότι «Τό αποστολικόν ἔργον καί ἡ ἐξαγγελία τοῦ Εὐαγγελίου, γνωστή ὡς ἱεραποστολή, ἀνήκουν εἰς τόν πυρῆνα τῆς ταυτότητος τῆς Ἐκκλησίας, ὡς διαφύλαξις καί τήρησις τῆς ἐντολῆς τοῦ Κυρίου «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη» (Ματθ. κη', 19). Εἶναι ἡ πνοή ζωῆς, τήν ὁποίαν ἐμφυῶ ἡ Ἐκκλησία εἰς τήν κοινωνίαν τῶν ἀνθρώπων καί ἐκκλησιοποιεῖ τόν κόσμον διά τῶν ἐκασταχοῦ νεοπαγῶν τοπικῶν Ἐκκλησιῶν. Ὑπό τό πνεῦμα αὐτό, οἱ ὀρθόδοξοι πιστοί εἶναι καί ὀφείλουν νά εἶναι ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ κόσμῳ. Ἡ ἀποστολή αὐτή πρέπει νά ἐκπληροῦται ὄχι ἐπιθετικῶς, ἀλλ' ἐλευθέρως, ἐν ἀγάπῃ καί ἐν σεβασμῷ πρός τήν πολιτιστικήν ταυτότητα ἀτόμων καί λαῶν. Εἰς τήν προσπάθειαν αὐτήν ὀφείλουν νά συμμετέχουν πᾶσαι αἱ ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι μέ τόν δέοντα σεβασμόν εἰς τήν κανονικήν τάξιν.

Ἡ μετοχή εἰς τήν θεῖαν Εὐχαριστίαν εἶναι πηγή ἀποστολικοῦ ζήλου πρός εὐαγγελισμόν τοῦ κόσμου. Μετέχοντες τῆς θείας Εὐχαριστίας καί προσευχόμενοι ἐν τῇ ἱερᾷ Συνάξει ὑπέρ τῆς Οἰκουμένης, καλούμεθα νά συνεχίσωμεν τήν «λειτουργίαν μετά τήν Λειτουργίαν» καί νά δίδωμεν τήν μαρτυρίαν περί τῆς ἀληθείας τῆς πίστεως ἡμῶν ἐνώπιον Θεοῦ καί ἀνθρώπων, μοιραζόμενοι τάς δωρεάς τοῦ Θεοῦ μεθ' ὀλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος, ὑπήκοοι πρός τήν σαφή ἐντολήν τοῦ Κυρίου πρό τῆς Ἀναλήψεώς Του: «καί ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλὴμ καί ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καί Σαμαρείᾳ καί ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς» (Πράξ. α', 8). Τά λόγια πρό τῆς θείας κοινωνίας «μελιζέται καί διαμερίζεται ὁ ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ὁ μελιζόμενος καί μή διαιρούμενος, ὁ πάντοτε

έσθιόμενος καί μηδέποτε δαπανώμενος», ύποδεικνύουν ότι ό Χριστός ως «ό Άμνός τοῦ θεοῦ» (Ίωάν. α', 29) καί ως «Άρτος Ζωής» (Ίωάν. στ', 48) προσφέρεται εἰς ἡμᾶς ως ἡ αἰωνία Ἀγάπη, ἐνώνων ἡμᾶς μέ τόν θεόν καί πρός ἀλλήλους. Μᾶς διδάσκει νά διανέμωμεν τά δῶρα τοῦ θεοῦ καί νά προσφέρωμεν τόν ἑαυτόν μας πρός πάντας μέ χριστοειδῆ τρόπον.

Ἡ ζωή τῶν χριστιανῶν εἶναι ἀψευδής μαρτυρία τῆς ἐν Χριστῷ ἀνακαινίσεως τῶν πάντων – «εἶ τις ἐν Χριστῷ, καινή κτίσις· τά ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοῦ γέγονε καινά τά πάντα» (Β' Κορ. ε', 17) καί κλήσις πρός πάντας τούς ἀνθρώπους προσωπικῆς μετοχῆς ἐν ἐλευθερίᾳ εἰς τήν αἰώνιον ζωήν, εἰς τήν χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί εἰς τήν ἀγάπην τοῦ θεοῦ καί Πατρός, διὰ νά βιώσουν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τήν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. «Βουλομένων γάρ οὐ τυραννουμένων τὸ τῆς σωτηρίας μυστήριον» (Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ, Εἰς τήν προσευχήν τοῦ Πάτερ ἡμῶν. ΡG 90, 880). Ὁ ἐπανευαγγελισμός τοῦ λαοῦ τοῦ θεοῦ εἰς τās συγχρόνους ἐκκοσμικευμένας κοινωνίας, ως ἐπίσης καί ὁ εὐαγγελισμός ὅσων εἰσέτι δέν ἐγνώρισαν τόν Χριστόν, ἀποτελοῦν ἀδιάλειπτον χρέος τῆς Ἐκκλησίας».

Μετ' ευχῶν καὶ ἀγάπης ἐν Χριστῷ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Β

ΠΑΠΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ